

sydlige Brofag, hvormed Lillsynet i særlig Grad skulde have forbrudt sig, navnlig fordi den sydlige Bropillens Forskybning skulde være foranlediget ved et for stærkt Sidetryk af Jorddæmningen, og det skulde være af den Slags Ting, som særlig Lillsynet kunde raade Bod paa. (Berg: Ja!) Jeg vil dog tillade mig at spørge den ærede Ordspører, der nu saa bestemt udtalte sit Ja til, at det er Lillsynets Feil, hvorledes Lillsynet i den Henseende skulde have baaret sig ad. Den Gang de franke Entreprenører kom hertil i Begyndelsen af 1874 for at paabegynde Brobygningen, henvendte de sig til Regjeringen om at faae Tilslutningsarbejderne ved begge Sider paabegyndte samtidig med, at de selv traf Forberedelser til at paabegynde begge Landpiller og navnlig fortsatte Arbeidet ved den sydlige Landpille. Jorddæmningsarbeidet blev derefter begyndt, og hvad særlig Arbeidet ved den sydlige Landdæmning angaar, var det, saa vidt mig bekendt, først saa vidt, det kunde komme, naar det ikke skulde komme Pilsen for nær, over et Aar, før Pilsen var fuldstændig indfæntet og færdig. Da Pilsen var fuldført, fremsatte Entreprenørerne Jorddring om, at den manglende Del af Jordarbeidet udførtes, for at de, saa snart de to paabegyndte Piller paa samme Side vare fuldførte, kunde faae anbragt Overbygningen, da Pillerne ved Isdrift eller paa anden Maade kunde være udsatte for endogsaa at styrte omkuld, naar de ikke fik den indbyrdes Støtte i hinanden, som Overbygningen vilde tilveiebringe. Men naar nu Entreprenørerne, der lige saa godt som nogen Anden kjendte den søndre Pilles Styrke, fremsatte Anmodning om at faae Tilslutningsarbeidet udført, saa vil jeg dog spørge, hvorledes man skulde have unddraget sig for at opfylde denne Jorddring; men selv om man havde gjort det, maatte man dog i alle Tilfælde have gjort det, der nu gøres, nemlig projekteret et nyt Brofag, idet man ikke kunde faae Tilslutningen med Land udført paa anden Maade end enten derved, at Jorddæmningen førtes ud imod Pilsen, eller derved, at der anbragtes et nyt Brofag med en ny Pille saa nær imod Land og, ikke først dybere ned, end at den kunde taale det ved Jorddæmningen nødvendigt forarsagede Sidetryk. Sagen er efter min Formening denne, at hverken Entreprenørerne eller Andre, der have haft med disse Forhold at gjøre fra Først af, have været fuldstændig i Stand til at overse alle de Banfkeligheder, der ere forbundne med Anlægget. Det er jo nemlig et saavel i Omfang som Bestaffenhed hidtil aldeles ukjendt Arbeide, idet der vist intet Sted i Verden er bygget Bropiller paa en saadan Dybde som her, og det er vist Grunden til ikke alene de mange Banfkeligheder, der have været at kæmpe med, men ogsaa de betydelige Overskridelser, der have fundet Sted. Det forekommer mig imidlertid høist besynderligt, at ville kaste Skylden for

alt Dette over paa Lillsynet, som jo kun har havt at føre Lillsyn med, at Arbeidet udførtes i Overensstemmelse med Kontrakten. Derimod kunde man maasse sige, at det er urigtigt, at man har fikket Bygningen af Broen fra Arbeidet ved Tilslutningen fra Land, idet det Naturligste havde været at lade Entreprenørerne, der byggede Broen, ogsaa foretage det øvrige Arbeide, for hvilket da Ansvarer udelukkende vilde have paahvilet dem. Den eneste Udgift, som man, efter hvad der foreligger, maasse kunde bebreide Lillsynet, er de 6,000 Kr., som det i Anledning af Landpillens Forskybning har kostet at faae Jordfyldet bort fra Pilsen; men det nye Brofag forekommer det mig, at man ikke paa nogen Maade kan regne Lillsynet til Last, idet det er en absolut Følge af, at Landpilsen er konstrueret for saagt, og hvad enten Jorddæmningen var bleven ført ud fra Først af eller ikke, vilde det nye Brofag ubeskrivelig have været nødvendigt, i det Mindste saavidt jeg forstaar at bedømme Forholdet. Havde man fra Først af konstrueret Landpilsen betydelig stærkere, kunde man maasse have sparet Brofaget; men Spørgsmaalet bliver saa, om da ikke de 90,000 Kr., Brofaget koster, i fuldt Maal vilde være gaaede med til at forstærke Pilsen. Det viser sig jo, at der medgaaer alene 88,000 Kr. foruden Udgifterne til Stenfastning for at forstærke Svingsbropilsen, saa jeg tror, som sagt, ikke, der vilde være vundet Noget ved at undgaa Brofaget. Jeg gjentager, at det forekommer mig at være besynderligt af Udvalgets Flertal saa vel som ogsaa af den ærede Ordspører at lade Skylden for de Banfkeligheder, der opstaar sig ved dette Arbeide, væsentlig hvile paa Lillsynet; thi det er, tror jeg, at lægge det hen paa aldeles urette Sted.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg ønsker ikke her at komme vidtløftig ind paa Undersøgelse af de forskjellige Forsinkelser og Uregelmæssigheder, der have fundet Sted ved Bygningen af Gæbjerg Havn. — Jeg tror, at den ærede sidste Taler gjorde sig skyldig i nogen Misforstaaelse af det, der ifjor var Ojenstand for Forhandlingerne angaaende Gæbjerg Brobygning og den der paatænkte Tilbygning ved Finantslovens 3die Behandling. Det var under 3die Behandling, at jeg udtalte mig for Henfigtsmæssigheden af Istedet for at anlægge en Stenæmning eller Rai i Havnens østlige Side at anbringe en Anlægsbro udenfor den egentlige Dok. Da jeg den Gang syntes, at denne Løste fandt Tilslutning i Thinget, tilspøede jeg, at en Betingelse for, at det kunde gøres, var den, at man forinden var kommen til en Overenskomst med Entreprenørerne om, at Staten udførte den tilbagestaaende Del af de Arbejder, som det nu paalaa Entreprenørerne at udføre, idet man maatte være sikker paa med Frihed at kunne raade over hele Terrainet, før man kunde skride til Paabegyndelse af dette Anlæg. Men jeg